

URČENIE KONCENTRÁCIE AKTÍVNYCH PRÍMESI V P-TYPE InSb METÓDOU NULOVÉHO TERMONAPÄTIA

PETER KORDOŠ, KAREL MĚŘÍNSKÝ, Bratislava

ÚVOD

Koncentrácia aktívnych prímesí je základnou fyzikálnou veličinou charakterizujúcou vlastnosti polovodičového materiálu. S meraním koncentrácie sa stretávame pri určovaní vlastností homogénnych vzoriek i difúznych, resp. epitaxných vrstiev. Najčastejšie sa koncentrácia určuje z merania Hallovej konštanty, alebo špecifického odporu.

V tejto práci upozorňujeme na možnosť určenia koncentrácie aktívnych prímesí v *p*-typoch polovodičov metódou nulového termomonapätia. Metóda sa zakladá na meraní teploty, pri ktorej je termosila mieraného materiálu nulova, tzv. teploty inverzie T_i , ktorá je funkciou koncentrácie prímesí.

Závislosť koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie možno získať teoreticky z podmienky pre nulovú termosilu, alebo experimentálne určením teploty inverzie takých vzoriek, ktorých koncentrácia je známa, napr. z mera-
nia Hallovej konštanty.

Metódu sme overili na vzorkách *p*-typu indiumantimonidu, ktorých koncentrácie aktívnych prímesí boli v rozsahu 10^{14} až 10^{18} cm^{-3} . Experimentálne získané hodnoty sme porovnali s hodnotami vypočítanými i s literárnymi údajmi. Prešetrili sme aj možnosť použiť túto metódu na meranie priebehu koncentrácie v difúznej vrstve *p*-InSb.

METÓDA MERANIA

Velkosť termonapäťia vznikajúceho v polovodiči je definovaná ako

$$u_T = \int_{T_1}^{T_2} \alpha_{pol} d T, \quad (1)$$

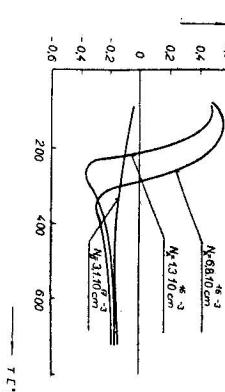
kde α_{pol} je absolútne termosíla polovodičového materiálu. Pre termosílu ne-degenerovaného polovodiča platí [1]:

$$\alpha = -\frac{k}{\sigma} \left[n_{\mu e} \left(\frac{5}{2} + r - \ln \frac{n}{n_0} \right) - p_{\mu p} \left(\frac{5}{2} + r - \ln \frac{p}{p_0} \right) \right], \quad (2)$$

$$p_0 = \frac{2(2\pi m_p k T)^{3/2}}{\hbar^3} = C_1 T^{3/2}, \quad n_0 = \frac{2(2\pi m_n k T)^{3/2}}{\hbar^3} = C_2 T^{3/2}, \quad (3)$$

kde k — Boltzmannova konštantă, $\hbar$ — Planckova konštantă, σ — elektrická vodivost, r — koeficient závislý od druhu rozptylu, n, p — koncentrácia volných elektrónov, resp. dier, μ_n, μ_p — pohyblivosť volných elektrónov, resp. hier, T — absolútna teplota.

(2) vyplýva, že v polovodičoch *n*-typu sa s rastúcou teplotou znamienko termosíla nulou mosily nemení, zatiaľ čo v polovodičoch typu *p* prechádza termosíla nulou a mení svoje znamienko. Závislosť termosíly od teploty pre *n*-typ a *p*-typ InSb [2] vidieť na obr. 1.

Obr. 1. Závislosť absolútnej termosíly od teploty v InSb.

Pre prímesový polovodič *p*-typu platí, že koncentrácia volných dier sa

približne rovná koncentrácií aktívnych prímesí, t. j. $p \doteq N_A$ a $n = \frac{N_A}{N_A}$.

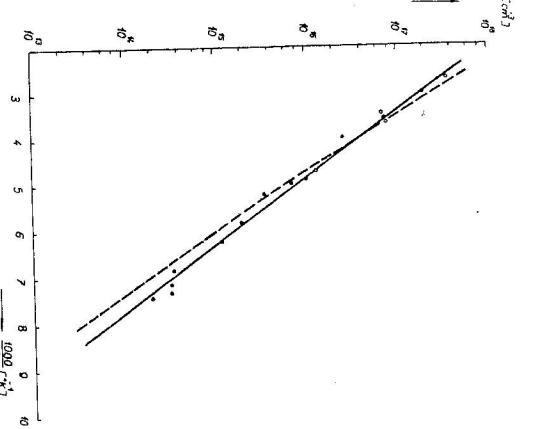
Z rovnice (2) potom získame pre podmienku $x_{\text{pol}} = 0$ rovnice

$$N_A^2 \left[\frac{5}{2} + r + \ln \left(\frac{C_1}{N_A} T_i^{3/2} \right) \right] = b n_i^2 \left[\frac{5}{2} + r + \ln \left(\frac{N_A C_2}{n_i^2} T_i^{3/2} \right) \right], \quad (4)$$

kde b – podiel pohyblivosti elektrónov a dier, n_i intrinická koncentrácia a C_1, C_2 – hodnoty vyplývajúce z rovnice (3).

Z rovnice (4) je zrejme, že koncentracia aktívnych prímesí polovodca typická p je funkciou teploty inverzie T_i , t. j. teploty, pri ktorej je termosíla nulová. Za určitých zjednodušených predpokladov možno z tejto rovnice vypočtať koncentrácie aktívnych prímesí N_A , odpovedajúce rôznym teplotám inverzie T_i .

Výpočet sme urobili pre p -typ InSb v rozsahu teplôt $100 - 350$ °K. Prie-

Obr. 3. Schematický nákres prípravku na meranie teploty inverzie.

Obr. 2. Závislosť koncentrácie aktívnych prímesov od teploty inverzie v p -typie InSb.
 ● — naminamerané hodnoty, ○ — hodnoty podľa literárnych údajov, — — — — teoretická závislosť, — — experimentálna závislosť

beh získanej závislosti $N_A = f(1/T_i)$ znázorňuje prerušovaná čiara na obr. 2. Pri výpočte sme použili predpoklady, že C_1 a C_2 sú koeficienty nezávislé od teploty, čo je v skutočnosti hmoty elektrónov a dier sa s teplotou nemenia, podieľa

teploty, t. j. že elektrivé hmoty ~~závisí~~ pohyblivosti elektrónov a dier $b = 50$ a nezávisí od teploty ani od koncentrácie prímesí a pre intrinzičkú koncentráciu v InSb platí [3] zjednodušený vzťah

$$n_i = 6 \cdot 10^{14} T^{3/2} e^{-\frac{\Delta E}{2kT}}, \quad (5)$$

$$n_i = 6 \cdot 10^4 T^{3/2} e^{-\frac{\Delta E}{2kT}}, \quad (5)$$

EXPERIMENTÁLNA ČASŤ

Závislosť koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie sme získali experimentálne. Merali sme teplotu inverzie vzoriek, ktorých koncentrácia bola známa z mierania Hallovej konštanty.

Na meranie spomennutej teploty sme použili príslušnú ~~prístroj~~ ~~metódu~~.
Meranú vzorku *I* sme prichytili k podložke *2* kovovým perom *3*. Na povrch vzorky sme uložili termočárnik Cu-konštantan *4*, ktorým sme merali jej teplotu. Termometriapäťe sme merali medzi perom *3* a posuvným vyhrievaným hrotom.

5. Teplotu hrotu sme regulovali elektrickým vyhrievaním 6 tak, aby sme dosiahli gradient teploty medzi perom 3 a hrotom 5. Potom podľa vzťahu (1) vznikajúce termonapäťie môže byť nulové len vtedy, keď je termosíla vzorky nulová. Podložku s polovodičovou vzorkou sme uložili v polystyréneovej nádobe 7, do ktorej sme našlevali tekutý dusík. Pomocou elektrického vyhrievania 8 sme mohli plynule meniť teplotu vzorky. Absolútunu hodnotu termopátria sme merali impulzne v priebehu oteplovania vzorky krátkodobým prikladaním hrotu 5. V okamihu nulového termonapäťia sme určili termočlánkom 4 teplotu vzorky, a tak sme zistili teplotu inverzie T_i .

Meranie sme prevádzali na monokryštálikom *p*-typu InSb pripravenom v Elektrotechnickom ústavе SAV metodou Czochralského, alebo horizontálnej metódou. Použili sme aj vzorky *p*-typu InSb pripravené metodou termospracovania [4] z čistého *n*-typu [5]. Koncentrácie použitých vzoriek, určené z merania Hallovej konštanty pri 77 K, boli v rozsahu 10^{14} až 10^{18} cm^{-3} . Opísaným spôsobom sme zmerali ich teplatu inverzie, a tak sme ziskali priebeh $N_A = f(1/T_i)$, ktorý znázorňuje spojita čiara na obr. 2.

Na doplnenie sme porovnali nami získané hodnoty s hodnotami určenými z prac. [2], [6], [7]. V uvedených prácach sú znázornené závislosti termopátria od teploty pre *p*-typ InSb, z ktorých sme určili teplotu inverzie a priradili sme ju koncentrácií aktívnych prímesí. Hodnoty získané týmto spôsobom znázorňuje obr. 2.

DISKUSIA

Z porovnania experimentálne a výpočtom získaných závislostí koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie vidieť, že medzi nimi existuje pomerne dobrá zhoda. Kvôli presnejšiemu vyjadreniu vypočítanej závislosti by bolo potrebné poznati závislosť efektívnych hmôt elektrónov a dier od teploty, zmenu podielu pohyblivosti elektrónov a dier s teplotou a koncentráciou, ako aj druh rozptylu prevládajúci v určitom rozsahu teplôt. Pre praktické určenie koncentrácie aktívnych prímesí v *p*-type InSb zazormili sme priebeh $N_A = f(T_i)$ na obr. 4, ktorý odpovedá experimentálnemu priebehu na obr. 2. Zmeranú teplotu inverzie možno vďaka jednoduchu z neho určiť koncentráciu aktívnych prímesí. Z obr. 4 však vidieť, že pri určovaní koncentrácie aktívnych prímesí menej než 10^{15} cm^{-3} rastie požiadavka na presnosť merania teploty inverzie.

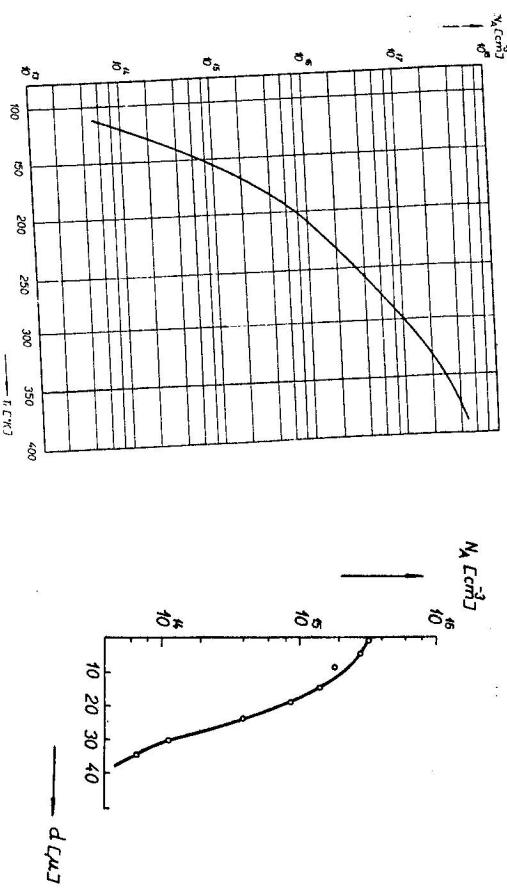
Najdôležitejšou výhodou opísanej metódy, je, že koncentrácia sa určuje na vzorkách labornej geometrie. Minimálne rozmery vzorky (približne $1 \times 1 \text{ mm}$) sú dané schopnosťou vytvorenia meracieho prípravku čo najmenších

rozmernov. Meracia metóda je pritočom veľmi jednoduchá, nevyžaduje zložité meracie zariadenia, jej hlavnou požiadavkou je len správne merat teplotu vzorky. Keďže nepotrebujejeme poznati absolútunu hodnotu termonapäťia, ale ide tu o metódou nulovú, zvyšuje sa tým presnosť metódy. Ďalšou výhodou opísanej metódy je, že môžeme nou určovať homogénnost používaných vzoriek, lebo meranie je prakticky bodové. Pri vytváraní zlatinových *p-n*-priechodov možno touto metódou určovať koncentráciu vzniknutej *p*-vrstvy [8]. Podobne sa dá určovať priebeh koncentrácie aktívnych prímesí v difúznej alebo epitaxnej vrstve typu *p*. Toto sme si overili na difúznych *p-n*-priechodoch v InSb pripravených termospracovaním [9]. Postupným odlepávaním difúznej vrstvy a meraním teploty inverzie na povrchu sme určili priebeh koncentrácie aktívnych prímesí v difúznej vrstve v závislosti od jej hrúbky. Takto získany priebeh znázorňuje obr. 5. Nehomogenéne vzorky je potrebné merat v nestacionárnom stave a na indikáciu znamienka termonapäťia treba použiť galvanometer s malou časovou konštantou.

Vo väčšine prípadov bolo možné použiť túto metódou aj pri iných polovodičových materiáloch typu *p*, napr. InAs, Ge, Si, GaAs. S rastúcou šírkou zakázaného páisma polovodičového materiálu sa však posúva oblasť teplot inverzie k vyšším hodnotám. Teplotu inverzie by bolo potrebné merat v ochrannej meter s malou časovou konštantou.

Obr. 4. Závislosť koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie v *p*-type InSb.

Obr. 5. Priebeh koncentrácie aktívnych prímesí v difúznej vrstve *p*-typu InSb, pripravenej metodou termospracovania.

Obr. 4. Závislosť koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie v *p*-type InSb, pripravenej metodou termospracovania.

atmosfére a pri vyšších teplotách by sa mohol prejavit vplyv ohrevu (tzw. termospracovania) na elektrické parametre materiálu.

ZÁVER

Opísali sme metódu určenia koncentrácie aktívnych prímesí v *p*-type indiumantimonidu metódou nulového termoneapänia. Závislosť koncentrácie aktívnych prímesí od teploty inverzie sme získali jednak výpočtom z podmienky nulovej termosíly, jednak experimentálne zmeraním teploty inverzie vzoriek, ktorých koncentrácia bola určená z Hallovej konštanty. Uvedenou metódou sme zmerali aj priebeh koncentrácie aktívnych prímesí v difúznej vrstve *p*-InSb.*

LITERATÚRA

- [1] Madelung O., *Physics of III-V Compounds*. New York 1964, 192.
- [2] Tanc J., Matyáš M., Čas. fyz. 5 (1955), 297.
- [3] Hrostowski H. J., a ďalší, Phys. Rev. 100 (1955), 1672.
- [4] Merinský K., Kordoš P., *p-n-priechody v InSb*, zpráva EÚ-SAV 1965.
- [5] Benč V., Morvík M., Elektrom. čas. 17 (1966), 458.
- [6] Ginter J., Szymańska W., Phys. Stat. Solidi 3 (1953), 1398.
- [7] Frederikse H. P., Mielczarek E. V., Phys. Rev. 99 (1955), 1889.
- [8] Bojkov A. C., a ďalší, Zavotok. Jlab. 10 (1965), 1230.
- [9] Kordoš P., Elektrom. čas. 17 (1966), 275.

Došlo 7. 12. 1966

*Elektrotechnický ústav SAV,
Bratislava*

---

* Je našou povinnosťou podakovať sa V. Benčovi a M. Morvíkovi za prípravu *p*-typu InSb.